

บทที่ 3

วิธีคำนวณการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาความสามารถในการพัฒนาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดประจำปีคี่ชั้น และเปรียบเทียบความสามารถในการพัฒนาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนตามขนาดของโรงเรียน ซึ่งมีข้อตอนและวิธีคำนวณการวิจัยดังนี้

ตัวอย่างประชากร

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งกำลังเรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2528 ที่มีระดับผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษประจำภาคเรียนที่ 2 ตามเกณฑ์การวัดผลของกรมวิชาการ ตั้งแต่ระดับ 1 ถึงระดับ 4 เท่านั้น ในโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็กสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดประจำปีคี่ชั้น จำนวน 176 คน มีข้อตอนการสุ่มตัวอย่างประชากรดังนี้

1. สำรวจจำนวนโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดประจำปีคี่ชั้นที่เลือกสอนวิชาภาษาอังกฤษในกลุ่มประสบการณ์เชิง ปรากฏว่าทุกโรงเรียนเลือกสอนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งมีจำนวน 231 โรงเรียน ดังรายละเอียดในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนโรงเรียนที่เลือกสอนวิชาภาษาอังกฤษในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดประจำปีคี่ชั้น

อำเภอ	จำนวนโรงเรียนที่เลือกสอนวิชาภาษาอังกฤษ
หัวหิน	23
ปราญบรี	43
กุยบุรี	37
เมืองประจวบคีรีขันธ์	39
ทับสะแก	28
บางสะพาน	40
บางสะพานน้อย	21

2. คัดเลือกอำเภอในจังหวัดประจำบ้านคีรีขันธ์โดยใช้เกณฑ์ร้อยละ 50 ได้ 4 อำเภอ
จากอำเภอทั้งหมด 7 อำเภอ โดยใช้วิธีการคัดนี้

2.1 คัดเลือกอำเภอที่มีโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลางและขนาดเล็กอยู่
ภายในอำเภอเดียวกัน ได้ 4 อำเภอ เมืองประจำบ้านคีรีขันธ์และอำเภอทับสะแก โดยผู้วิจัยใช้วิธี
การคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2.2 คัดเลือกอำเภออีก 2 อำเภอ โดยผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย
จากอำเภอที่เหลือ 5 อำเภอ ได้ 2 อำเภอ ได้แก่ บ้านบึงและอำเภอบางสะพาน

3. จำแนกโรงเรียนในอำเภอที่สุ่มตัวอย่างได้ออกเป็นขนาดต่าง ๆ โดยอาศัยเกณฑ์
ของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (สปช.2526:คำนวณ) ซึ่งมี 5 ขนาด แต่
ในการวิจัยนี้ผู้วิจัยจำแนกออกเป็น 3 ขนาดคือ โรงเรียนขนาดใหญ่ มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 720
คนขึ้นไป โรงเรียนขนาดกลางมีจำนวนนักเรียน 360-719 คน และโรงเรียนขนาดเล็กมีจำนวน
นักเรียนต่ำกว่า 360 คน ทั้งนี้ เพราะโรงเรียนขนาดใหญ่มากและขนาดใหญ่มีจำนวนน้อยจึงรวม
เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่และโรงเรียนขนาดเล็กมากมีจำนวนน้อยจึงรวมกับโรงเรียนขนาดเล็กเป็น
โรงเรียนขนาดเล็ก

4. คัดเลือกโรงเรียนในอำเภอที่คัดเลือกไว้ให้ได้โรงเรียนขนาดต่าง ๆ ของแต่
ละอำเภอใกล้เคียงกันมากที่สุด โดยใช้เกณฑ์ว่า ถ้าอำเภอใดมีจำนวนโรงเรียนในแต่ละขนาด
มากกว่า 1 โรง ผู้วิจัยจะคัดเลือกเพียง 1 โรง โดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย ยกเว้นโรงเรียน
ขนาดใหญ่ซึ่งมีห้องเรียนเพียง 3 ห้อง คือในอำเภอเมืองประจำบ้านคีรีขันธ์ 2 โรงและในอำเภอ
ทับสะแก 1 โรง ผู้วิจัยจึงใช้ห้อง 3 ห้อง ได้โรงเรียนทั้งหมด 11 โรง ดังรายละเอียดใน
ตารางที่ 2

ตารางที่ 2 จำนวนโรงเรียนที่สุ่มตัวอย่างได้จำแนกตามขนาดของโรงเรียนในอำเภอต่าง ๆ

อำเภอ	จำนวนโรงเรียน			จำนวนโรงเรียนที่สุ่มตัวอย่างได้			รวม
	ใหญ่	กลาง	เล็ก	ใหญ่	กลาง	เล็ก	
เมืองประจำบ้านคีรีขันธ์	2	3	34	2	1	1	4
ทับสะแก	1	2	25	1	1	1	3
บางสะพาน	-	5	35	-	1	1	2
ปราญูรี	-	7	36	-	1	1	2
รวม	3	17	130	3	4	4	11

5. คัดเลือกห้องเรียนโดยใช้เกณฑ์ว่าถ้าโรงเรียนใหม่นักเรียนชั้นปีที่ 6 เพียง 1 ห้องเรียนก็จะใช้ห้องเรียนนั้น แต่ถ้าโรงเรียนใหม่นักเรียนชั้นปีที่ 6 มากกว่า 1 ห้องเรียนก็จะคัดเลือกเพียง 1 ห้องเรียน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย

6. คัดเลือกนักเรียนเป็นตัวอย่างประชากรโดยการคัดเลือกเฉพาะนักเรียนที่มีระดับผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษประจำภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2528 ตามเกณฑ์การวัดผลของกรรมวิชาการตั้งแต่ระดับ 1 ถึงระดับ 4 มาตรฐานละ 4 คน เพื่อให้ได้จำนวนนักเรียนระดับละเท่า ๆ กันโดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย สาเหตุที่ไม่คัดเลือกนักเรียนที่มีระดับและการเรียน 0 เพราะว่านักเรียนเหล่านี้มีสถานภาพของตนเองไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งอยู่ระหว่างการสอนช่วงเสริมเพื่อปรับระดับผลการเรียนให้อยู่ในระดับผ่าน (พอใช้) ได้จำนวนนักเรียนที่เป็นตัวอย่างประชากร 176 คนจากจำนวนประชากรทั้งหมด 813 คน คั้งรายละเอียดในตารางที่ 3

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3 จำนวนนักเรียนที่เป็นหัวอย่างประชากรจำแนกตามระดับผลการเรียน

อำเภอ	โรงเรียน	จำนวนนักเรียน ทั้งหมด	จำนวนนักเรียนที่ มีผลการเรียน ระดับ 0	จำนวนนักเรียนที่มีผลการเรียนระดับ 0-4								จำนวนนักเรียน ที่เป็นหัวอย่าง ประชากรทั้งหมด	
				ระดับ 1		ระดับ 2		ระดับ 3		ระดับ 4			
				จำนวน นักเรียนที่ เป็นหัว- อย่าง ประชากร									
เมืองประจำตัวชี้ชันธ์	อนุบาลประจำตัวชี้ชันธ์	141	13	45	4	41	4	25	4	17	4	16	
	สละชัย	140	16	48	4	40	4	23	4	13	4	16	
	บ้านท่าอย่างบ้าน	70	9	22	4	19	4	13	4	7	4	16	
	บ้านเมือง	33	6	10	4	8	4	5	4	4	4	16	
ห้วยสะแก	บ้านห้วยสะแก	114	11	29	4	29	4	25	4	20	4	16	
	บ้านท่าอย่าง	30	5	9	4	7	4	5	4	4	4	16	
	บ้านทุ่งประคุ้ง	27	10	5	4	4	4	4	4	4	4	16	
บางสะพาน	วัดเชาโนบส์	82	7	30	4	23	4	12	4	10	4	16	
	บางสะพาน	37	6	8	4	9	4	8	4	6	4	16	
ปราสาท	บ้านคำหรุ (วังประชาสงเคราะห์)	111	12	34	4	31	4	20	4	14	4	16	
	บ้านเขาน้อย	28	8	7	4	5	4	4	4	4	4	16	
รวม		11	813	103	247	44	216	44	144	44	103	44	176

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบทดสอบความสามารถในการพัฒนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจำนวน 4 ฉบับ ซึ่งมีลำดับขั้นตอนการสร้างดังนี้

1. ขั้นเตรียมการ

1.1 ศึกษาค้นควาระรวมความรู้และทฤษฎีเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร การพัฒนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและวิธีการสร้างแบบทดสอบความสามารถในการพัฒนาภาษาอังกฤษจากเอกสาร วารสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.2 ศึกษาเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษในหนังสือ English Is Fun Book I-IV คู่มือครู English Is Fun Book I-IV แผนการสอนและจุดประสงค์การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2. การสร้างแบบทดสอบ

2.1 สร้างแบบทดสอบความสามารถในการพัฒนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยนำเนื้อหาในหนังสือ English Is Fun Book I-IV มาจัดหมวดหมู่ให้ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แล้วจัดสร้างเป็นแบบทดสอบ ได้แบบทดสอบจำนวน 4 ฉบับคือ

ฉบับที่ 1 แบบทดสอบความสามารถในการพัฒนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการตอบคำถาม ซึ่งมีลักษณะ เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก มีจำนวนข้อทดสอบทั้งหมด 30 ข้อ

ฉบับที่ 2 แบบทดสอบความสามารถในการพัฒนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการเขียนคำนำออก ประกอบด้วยแบบทดสอบ 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบทดสอบการเขียนคำนำออกในลักษณะที่ให้นักเรียนเขียนคำ วลี หรือประโยคลงในแบบทดสอบ มีจำนวนข้อทดสอบทั้งหมด 15 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบทดสอบการเขียนคำนำออกในลักษณะที่ให้นักเรียนเติมคำหรือวลีลงในช่องว่างที่เว้นไว้ในประโยค มีจำนวนข้อทดสอบทั้งหมด 15 ข้อ

ฉบับที่ 3 แบบทดสอบความสามารถในการพัฒนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการปฏิบัติความคิดสั่ง ประกอบด้วยแบบทดสอบ 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบทดสอบการปฏิบัติความคิดสั่งในลักษณะที่ให้นักเรียนปฏิบัติความคิดสั่งด้วยการให้นักเรียนทำลงในแบบทดสอบ มีจำนวนข้อทดสอบทั้งหมด 15 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบทดสอบการปฏิบัติตามคำสั่งในลักษณะ
ที่ให้นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่งด้วยการแสดงพฤติกรรมเป็นรายบุคคล มีจำนวนข้อทดสอบห้าหมื่น

15 ข้อ

ฉบับที่ 4 แบบทดสอบความสามารถในการพังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
ด้านการสนทนาโดยตอบโดยให้นักเรียนสนทนาโดยตอบกันในสถานการณ์ครูกำหนดให้ 15 สถานการณ์
มีจำนวนข้อทดสอบห้าหมื่น 15 ข้อ

2.2 นำแบบทดสอบห้า 4 ฉบับที่สร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒินี้เป็นผู้ที่มีความรู้
ความสามารถ ประสบการณ์ และเป็นผู้ที่มีความเกี่ยวข้องกับการจัดทำหลักสูตรภาษาอังกฤษจำนวน
5 ท่านตรวจสอบความครอบคลุมเนื้อหาและจำนวนภาษาแล้วน้ำหนาพิจารณาแก้ไขปรับปรุงให้ถูกต้อง

3. การทดลองใช้เครื่องมือ

3.1 นำแบบทดสอบห้า 4 ฉบับที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถม
ศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนม้านเมืองเก่า สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอําเภอบราญูรี สำนักงาน
การประถมศึกษาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์จำนวน 60 คน เพื่อ

3.1.1 คำนวณหาค่าระดับความยาก และค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ
ฉบับที่ 1, 2 และ 3 โดยใช้เทคนิค 50% และใช้สูตรของจอห์นสัน กับ ไฟน์คเลียร์ ดังนี้

$$\text{ค่าระดับความยาก } p = \frac{R_U + R_L}{2F}$$

$$\text{ค่าอำนาจจำแนก } D = \frac{R_U - R_L}{F}$$

(ประคง. กรมสุค. ข 2525:34)

R_U = คะแนนข้อถูกในกลุ่มสูง

R_L = คะแนนข้อถูกในกลุ่มต่ำ

F = จำนวนคนในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ

เมื่อวิเคราะห์หาค่าระดับความยากและค่าอำนาจจำแนกแล้วจึงคัดเลือกข้อสอบที่มีระดับความยาก
ระหว่าง .20-.80 และค่าอำนาจจำแนกคงแต่ .20 ขึ้นไป ได้ข้อทดสอบฉบับที่ 1 ฉบับที่ 2
และฉบับที่ 3 ฉบับละ 20 ข้อ รวมข้อทดสอบห้าหมื่น 60 ข้อ

3.1.2 พิจารณาความยากง่ายและความเหมาะสมในเนื้อหาของแบบทดสอบฉบับที่ 4 แล้วคัดเลือกข้อทดสอบไว้ 10 ข้อ

3.2 นำแบบทดสอบฉบับที่ 1 ฉบับที่ 2 และฉบับที่ 3 ที่คัดเลือกไว้ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านปากน้ำปราณ สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา อำเภอปราณบุรี สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 60 คน เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบโดย

3.2.1 คำนวณหาค่าระดับความยากและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบฉบับที่ 1 ฉบับที่ 2 และฉบับที่ 3 โดยใช้เทคนิค 50% และใช้สูตรของจอห์นสัน กับ ไฟน์คเลียร์ เช่นเดียวกับข้อ 3.1.1

3.2.2 คำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงของแบบทดสอบฉบับที่ 1 ฉบับที่ 2 และฉบับที่ 3 โดยใช้สูตรคูเดอร์-ริชาร์ดสัน 20 (Kuder-Richardson 20)

$$K-R_{20} : r_{xx} = \frac{n}{n-1} [1 - \frac{\sum pq}{s_x^2}]$$

(ประมาณ กรรณสูต ข 2525:46)

r = สัมประสิทธิ์ความเที่ยง

n = จำนวนข้อสอบในแบบทดสอบ

p = สัดส่วนของคนที่ตอบข้อสอบได้ถูกต้อง

q = สัดส่วนของคนที่ตอบแต่ละข้อผิด

pq = ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

$\sum pq$ = เครื่องหมายแสดงผลบวกในที่สี่ ซึ่ง เป็นผลบวก

ของ pq ของทุก ๆ ข้อ

s_x^2 = ความแปรปรวนของคะแนนของผู้ถูกทดสอบทั้งหมด

จากการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงของแบบทดสอบทั้ง 3 ฉบับ ได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงดังนี้

ฉบับที่ 1 มีค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงเท่ากับ 0.74

ฉบับที่ 2 มีค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงเท่ากับ 0.72

ฉบับที่ 3 มีค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงเท่ากับ 0.85

3.2.3 คำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงของแบบทดสอบฉบับที่ 4 โดยใช้สูตร
สัมประสิทธิ์เฉลพา (α coefficient) ดังนี้

$$\alpha = \frac{n}{n-1} [1 - \frac{\sum s_1^2}{s_x^2}]$$

(ประมวล บรรณสูตร ข 2525:52)

n = จำนวนข้อสอบ

s_1^2 = ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

s_x^2 = ความแปรปรวนของคะแนนของผู้รับการทดสอบทั้งหมด

จากการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงของแบบทดสอบฉบับนี้ได้ค่า
สัมประสิทธิ์ความเที่ยงเท่ากับ 0.84

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. นำหนังสือขอความร่วมมือในการทำวิจัยจากบัดติวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์-
มหาวิทยาลัยไปยังเลขานุการสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เพื่อขอความ
ร่วมมือไปยังสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ
และโรงเรียนต่าง ๆ ที่สุ่มตัวอย่างได้

3.2 ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการทดสอบนักเรียนค้ายศ เองตั้งแต่วันที่
21-28 มีนาคม 2529 รวมเวลา 8 วัน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1 นำแบบทดสอบที่ทดสอบนักเรียนทั้งหมดมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์การ
ให้คะแนนของแบบทดสอบแต่ละฉบับดังนี้

ฉบับที่ 1 มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

1 พังค์ตามแล้วเลือกคำตอบได้ถูกต้องให้ 1 คะแนน

2 พังค์ตามแล้วเลือกคำตอบไม่ถูกต้องหรือไม่ตอบให้ 0 คะแนน

ฉบับที่ 2 มีเกณฑ์การให้คะแนนทั้งสองตอนดังนี้

1 พังแล้วเขียนหรือเติมคำ วลีหรือประโยชน์ได้ถูกต้องทั้งหมด
ให้ 1 คะแนน

2 พังแล้วเขียนหรือเติมคำ วลีหรือประโยชน์ไม่ถูกต้องหรือไม่เขียนหรือไม่เติมคำ วลีหรือประโยชน์ให้ 0 คะแนน

ฉบับที่ 3 มีเกณฑ์การให้คะแนนทั้ง 2 ตอนดังนี้

1 พังแล้วบัญบัดיחามได้ถูกต้องให้ 1 คะแนน

2 พังแล้วบัญบัดיחามไม่ถูกต้องหรือไม่บัญบัดיחามให้ 0 คะแนน

ฉบับที่ 4 มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ข้อ 1-5 เกณฑ์การให้คะแนนคือ

1 สนทนารอต่อตอบได้ถูกต้องภาษาในเวลา 30 วินาทีให้ 2 คะแนน
ต่อ 1 ประโยชน์

2 สนทนารอต่อตอบไม่ถูกต้องหรือไม่ถูกต้องภาษาและไม่ตอบภาษาในเวลา 30 วินาที ให้ 0 คะแนนต่อ 1 ประโยชน์ ผู้วิจัยจะเป็นผู้ถูกต้อง
หรือตอบแทนเพื่อให้บทสนทนาดำเนินต่อไปได้

ข้อ 6-10 เกณฑ์การให้คะแนนคือ

1 สนทนารอต่อตอบได้ถูกต้องภาษาในเวลา 30 วินาทีให้ 1 คะแนน
ต่อ 1 ประโยชน์

2 สนทนารอต่อตอบไม่ถูกต้องหรือไม่ถูกต้องภาษาและไม่ตอบภาษาในเวลา 30 วินาที ให้ 0 คะแนนต่อ 1 ประโยชน์ ผู้วิจัยจะเป็นผู้ถูกต้อง
หรือตอบแทนเพื่อให้บทสนทนาดำเนินต่อไปได้

2 รวมคะแนนที่นักเรียนแต่ละคนได้จากการทำแบบทดสอบทั้ง 4 ฉบับแล้ว
คำนวณการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

2.1 นำคะแนนจากการทำแบบทดสอบของนักเรียนทั้งหมดมาคำนวณ
หาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) โดยใช้สูตรดังนี้

$$\bar{x} = \frac{\Sigma X}{N}$$

(ประคง บรรณสูตร ก 2525:40)

$$S.D. = \sqrt{\frac{\Sigma X^2}{N} - \frac{(\Sigma X)^2}{N}}$$

(ประคง บรรณสูตร ก 2525:51)

\bar{x}	=	ค่าเฉลี่ย
S.D.	=	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
Σx	=	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
x^2	=	ผลรวมกำลังสองของคะแนนทั้งหมด
N	=	จำนวนคะแนนทั้งหมด

- 2.2 นำค่าเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบของนักเรียนในแต่ละด้านมาคำนวณหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยใช้สูตรเช่นเดียวกับข้อ 4.2.1
- 2.3 นำค่าเฉลี่ยของคะแนนจากการทำแบบทดสอบของนักเรียนทั้งหมดมาคำนวณหาค่าเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละของคะแนนเต็ม โดยใช้สูตร

$$\text{ค่าเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ} = \frac{n}{N} \times 100$$

(ประคง กรรณสูต ข 2525:73)

n = ค่าเฉลี่ยที่ได้จากการทำแบบทดสอบ

N = คะแนนเต็มของแบบทดสอบ

- 2.4 นำค่าเฉลี่ยของคะแนนจากการทำแบบทดสอบของนักเรียนในแต่ละด้านมาคำนวณหาค่าเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละของคะแนนเต็มโดยใช้สูตรเช่นเดียวกับข้อ 4.2.3
- 2.5 (ก) นำค่าเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนที่ได้จากการทำแบบทดสอบทั้ง 4 ฉบับมาจัดเป็น 5 ระดับ ตามเกณฑ์การวัดผลของกรมวิชาการดังนี้

ช่วงคะแนน	ระดับ	ความหมาย
80-100	4	คีมาก
70-79	3	คี
60-69	2	ค่อนข้างคี
40-59	1	พอใช้
0-39	0	ต้องแก้ไข

- (ข) คำนวณหาค่าร้อยละของจำนวนนักเรียนที่ได้คะแนนในแต่ละระดับ

- 2.6 นำค่าเฉลี่ยและการทำแบบทดสอบของนักเรียนในโรงเรียนแต่ละชนิดมาคำนวณหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยใช้สูตรเช่นเดียวกับข้อ 4.2.1

2.7 เปรียบเทียบความสามารถในการพัฒนาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร รวมทุกด้านและแต่ละด้านของนักเรียนในโรงเรียนแต่ละขนาด ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) โดยใช้สูตร ดังนี้

$$F = \frac{MS_a}{MS_w}$$

(ประคง บรรณสูตร ข 2525:197)

F = อัตราส่วนความแปรปรวน

MS_a = ค่าเฉลี่ยของผลต่างกำลังสองระหว่างกลุ่ม

MS_w = ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองภายในกลุ่ม

2.8 ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการพัฒนาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร รวมทุกด้านและแต่ละด้านของนักเรียนในโรงเรียนแต่ละขนาดเป็นรายคู่โดยการทดสอบค่า F ตามวิธีของเชฟเฟ่ โดยใช้สูตรดังนี้

$$F = \frac{(M_1 - M_2)^2}{MS_w \left(\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right) (k - 1)}$$

(ประคง บรรณสูตร ข 2525:197)

F = ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย

MS_w = ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองภายในกลุ่ม

M_1, M_2 = ค่าเฉลี่ยของสองกลุ่มที่ต้องการศึกษา

n_1, n_2 = จำนวนตัวอย่างประชากรสองกลุ่ม

k = จำนวนกลุ่มตัวอย่างประชากร